

Lovforslaget (see Anh. A. Sp. 1785 ff.) fattedes derpaa, efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse, under Afstemning og vedtoges med 66 St. imod 5.

Hermed var denne Sag tilendebragt for Folkethingets Vedkommende.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Forespørgsel af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen) til Justitsministeren (angaaende en ny Lov om Brand- og Slukningsvæsenet i Kjøbenhavn). (Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 407).

Jacobsen: Jeg vilde nødig gjøre mig skyldig i den Feil, som man ofte bebrejder Medlemmer af yngre politiske Forsamlinger, at de vise en utiltidig Higen efter at reformere ældre bestaaende Forhold, men jeg haaber, at det vil erkjendes, at der er vægtige Grunde, der tale for en Reform i den Lovgivning, hvis Fornyelse jeg skal tillade mig at opfordre den høitærede Justitsminister til. I ethvert Fald er jeg mig bevidst, at jeg ikke har forhastet mig med den Opfordring, som jeg fremkommer med, thi min Overbeviisning om Nødvendigheden af en Reform i Brandsforordningen er allerede flere Aar gammel, idet den skriver sig fra den Tid, da jeg var Medlem af den kongelige Brandkommission, og altsaa havde Leilighed til at gjøre mig bekendt med de Mangler, som klæbe ved denne Lov, og de Ulemper, som disse Mangler medføre. Den nuværende Brandanordning er, som bekendt, fra 1ste November 1805, og den er altsaa udkommen paa et Tid, da Forholdene i Kjøbenhavn vare væsentlig forskjelligt fra de nuværende. Bygningsmaaden var dengang tildeels forskjellig fra, hvad den nu er, og man bemærker ogsaa let ved at gjennemlæse Loven den Angstelig-
hed, som gaaer igjennem mange af dens Bestemmelser, og som ligesom hidrører fra de da bestaaende brandfarlige Forhold, ligesom det ogsaa er umiskjendeligt, at Loven er skreven under Paavirkning af den store Ulykke, som faa Aar tilbage var overgaaet Kjøbenhavn; der

findes saaledes Bestemmelser, som nu for Tiden vilde forekomme høist forunderlige, og der- til knyttede sig Straffebestemmelser, som efter vore Begreber ere aldeles urimelige. Jeg skal imidlertid ikke vidtløftig gaae ind paa de enkelte Punkter i denne Lov, men kun fremhæve nogle enkelte af dem. Der er saaledes bestemt Vand- og Brødstraf for at gaae med en tændt Tobakspibe over Gaard eller Gade, og den samme Straf er bestemt for dem, der særdes med Gløder og Ild i Gaarden, en Bestemmelse, som, naar den skal overholdes, vilde gjøre mange Haandteringer umulige, idet jo Bødfere, Bliffenslagere og Nørnedlæggere m. fl. ikke kunne undvære aaben Ild ved deres Arbeide; det steer hver Dag, men er dog forbudt i Loven. Ligeledes er der en Bestemmelse om, at der ikke maa findes Brændeoplag paa andre Steder end i Huse og paa Pladser, der tildeels ere omgivne af Vand, men Brændestabler findes dog nu mange Steder, hvor dette ikke er Tilfældet; der findes saaledes store Brændestabler paa Frederikspladsen tæt omkring MarmorKirken, ja selv Træmaterier inde i Kirken, skjøndt denne Plads dog ikke er omgivet med Vand, og der heller ikke, saavidt mig bekendt, er anskaffet det i Loven foreskrevne Sprøite- eller Sugeværk for denne Plads. Der er endvidere en Bestemmelse om, at Kuloplag i Huse kun maa findes i Kjældere, men de største Kuloplag findes netop i store Pakhuse over Jorden. Medens det endelig i Brandsforordningen er foreskrevet, at Tjære, Veg og Terpentin ikke maa findes andre Steder end i Kjældere, fordi deraf kan opstaae flydende Ild, saa er der dog nu til sine Tider store Forraad af Spiritus o. desl. opdyngede i Pakhuse, Magasiner og paa Voster. Men desforuden er der siden denne Lovs Udkomme foretaget mange væsentlige Forandringer, som forøge Brandsfaren. Der er saaledes fremstaaet en Mangfoldighed af brandfarlige Industri- og håndvævsstoffer, som man dengang ikke kjendte, som f. Ex. Gas, Belysningsvædsker, Friktionspøvlstikker og deslige; endvidere er Dampkraften opfundet, som vel i og for sig ikke er farlig, men ved Hjælp af hvilken der er opstaaet en Mængde Fabriker, hvor der ophobes store Mængder af brandfarlige Stoffer,